

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/304/2015
Identifikačné číslo spisu: 1111244492
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1111244492.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Y., bývajúcej v I., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21 C 185/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2015, sp. zn. 4 Co 625/2014, 4 Co 630/2014, 4 Co 631/2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. apríla 2014 č. k. 21 C 185/2011-185 rozhodol, že nepožiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. Predmetným rozsudkom taktiež súd prvej inštancie návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 31. marca 2014 č. k. 21 C 185/2011-98, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za elektronické podanie, vo výške 14,20 eur podľa položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a uznesením z 15. augusta 2014 č. k. 21 C 185/2011-205, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, vo výške 20 eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 11. marca 2015 sp. zn. 4 Co 625/2014, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie z 29. apríla 2014 č. k. 21 C 185/2011-185, tiež napadnuté uznesenie zo dňa 31. marca 2014 č. k. 21 C 185/2011-98 a napadnuté uznesenie zo dňa 15. augusta 2014 č. k. 21 C 185/2011-205 potvrdil.

4. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa dovolanie. Namietala, že v konaní došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom [§ 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“)], že konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ako aj to, že rozhodnutie odvolacieho (rovnako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie) súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Opätovne vyslovila presvedčenie, že jej finančná ujma je výsledkom zanedbania povinností NBS. Dovolanie v častiach smerujúcich proti výrokom rozsudku odvolacieho súdu o súdnych poplatkoch odôvodnila tým, že súdy nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti, nakoľko v čase podania žaloby bolo konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. oslobodené od súdnych poplatkov.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že odvolací súd vychádzal z náležite zisteného stavu veci a správneho právneho posúdenia. Žalovaná sa s podaným dovolaním nestotožňovala a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podané dovolanie odmietol alebo zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané 01. júna 2015, teda pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237, § 238 O.s.p.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nebola preukázaná ani žalobkyňou (dovolateľkou) namietaná vada konania podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

9. Žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na prijaté zjednocujúce stanovisko, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016, nakoľko dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu, napríklad sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

11. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, neúplný, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

12. Žalobkyňa tiež namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

13. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania, ktorá bola uvedená v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

14. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať vyrubení súdneho poplatku za odvolanie bez opory v zákone, Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že samotným vyrubení súdneho poplatku sa strane sporu neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať (viď tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016.).

15. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z ustanovení § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.